

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12957/2023
29.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Водоканал“ Сомбор, чији је пуномоћник Срђан Лакић, адвокат у ..., против тужене АА из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 543/23 од 27.03.2023. године, у седници одржаној дана 29.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 543/23 од 27.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 543/23 од 27.03.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору ПЛ 168/22 од 19.12.2022. године одбачена је тужба са предлогом за издавање платног налога. Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 543/23 од 27.03.2023. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Сомбору Пл 168/22 од 19.12.2022. године, а одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту ЗПП), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Према стању у списима предмета, тужилац је поднео тужбу против тужене са предлогом за издавање платног налога, ради исплате дуга због неплаћених рачуна за комуналне услуге. Првостепени суд, је одбацио тужбу применом члана 455. став 4.

Закона о парничном поступку, у вези са одредбом члана 101. став 2. Закона о парничном поступку. Другостепени суд, потврђује решење првостепеног суда о одбацивању тужбе са образложењем да тужилац има веродостојну исправу на основу које може иницирати поступак извршења пред надлежним јавним извршитељем ради наплате потраживања за комуналне услуге.

Нема услова за одлучивање о посебној ревизији у конкретном случају.

Ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Питање дозвољености тужбе ради остварења потраживања на име накнаде за комуналне услуге у ситуацији када тужилац располаже веродостојном исправом на којој заснива потраживање против туженог, није питање од општег интереса, нити је у интересу равноправности грађана, нема потребе за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе по овом питању. Шта више, Врховни касациони суд је на седници Грађанског одељења од 25.06.2019. године усвојио правни став о наплати комуналних услуга, ради уједначавања судске праксе. Према том правном ставу, не постоји правни интерес вршиоца комуналних делатности да ради наплате извршених услуга против корисника комуналних услуга у парничном поступку тражи издавање платног налога, па такве тужбе парнични суд треба да одбаци.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. и 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Тужба је поднета 01.09.2022. године, а вредност предмета спора је 9.933,79 динара.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности, то ревизија тужиоца није

дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић